

عنوان مقاله:

رابطه توانمند سازی زنان از طریق شبکه های اجتماعی مجازی مطالعه موردی: کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی رفاه و توسعه اجتماعی، دوره 12، شماره 44 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 45

نویسندگان:

شیرین کریمی - دانشجوی دکتری جامعه شناسی گرایش گرایش گروه های اجتماعی، دانشگاه علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

منصور وثوقی - استاد جامعه شناسی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران، تهران، ایران.

حسین آقاجانی مرسا - دانشیار دانشگاه تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

زهرا حضرتی صومعه - استادیار دانشگاه تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

چکیده هدف از مطالعه حاضر، بررسی نقش استفاده از شبکه های اجتماعی در توانمندسازی زنان است. مطالعه حاضر روش کمی از راهبرد پیمایش بوده است که بر روی کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران انجام شده است. زنان جامعه مورد مطالعه در سطح زیاد (۳۴.۶۶ درصد) از استفاده از شبکه های اجتماعی برخوردارند؛ که در این میان بالاترین مقدار میانگین از آن مولفه ارتقای حضور زنان در جوامع مجازی و مشارکت های اجتماعی (۶۵/۳) است. همبستگی کل و شدت رابطه نیز بین متغیر استفاده از شبکه های اجتماعی مجازی و مولفه های توانمند سازی در زنان، ۶۷۷/۰ به دست آمد و در سطح معناداری ۵/۰ تایید شد که نشان می دهد، رابطه ی معنادار قوی بین استفاده از شبکه های اجتماعی مجازی توسط زنان و توانمند سازی آنها وجود دارد همچنین استفاده از شبکه های اجتماعی، به واسطه ی افزایش دانش زنان، کاهش انزوای آنها و افزایش مشارکت اجتماعی، موجب بهبود توانمند سازی آنان می گردد. مقدار ضریب همبستگی (R) بین متغیرها نیز، ۷۹۷/۰ بدست آمده است که نشان دهنده ی رابطه ی قوی بین متغیرهای مستقل و وابسته برقرار بوده است. در مجموع یافته های تحقیق حاکی از آن است که شبکه های اجتماعی، یکی از موثرترین روش ها در توانمند سازی زنان در عصر حاضر است و اثرات آن در ایجاد تغییرات اجتماعی در زنان، قابل اثبات است.

کلمات کلیدی:

شبکه های اجتماعی، توانمندسازی زنان، تعامل زنان، مشارکت زنان، اثربخشی زنان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1324112>

